

paragrafu, w miejscu przecięcia południowej granicy lasu miejskiego m. Zgierza z szosą Łódź—Zgierz, w którym to punkcie zamyka się obwód nowej linii granicznej miasta Łodzi.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Administracji Publicznej.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z- Minister Administracji Publicznej:
Aleksander Zaruk-Michalski

36

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 stycznia 1946 r.

w sprawie przeprowadzenia powszechnego sumarycznego spisu ludności cywilnej.

Na podstawie art. 2, 3 i 5 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz.U.R.P. Nr 85, poz. 464) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 1 czerwca 1923 r. (Dz.U.R.P. Nr 60, poz. 436) oraz ustawy z dnia 14 października 1931 r. (Dz.U.R.P. Nr 97, poz. 741) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powszechny sumaryczny spis ludności cywilnej odbędzie się dnia 14 lutego 1946 r. Miarodajnym momentem spisu jest północ z dnia 13 na 14 lutego 1946 r. Równocześnie dla osób urodzonych w latach 1927—1946 zostanie przeprowadzony spis uzupełniający na Ziemiach Odzyskanych dla celów administracji szkolnej w porozumieniu z Ministrem Oświaty oraz spis lokalowy w m. st. Warszawie.

§ 2. Spis dotyczyć będzie wszystkich osób cywilnych obecnych w dniu spisu na terenie Rzeczypospolitej.

Spis nie dotyczy wojskowych w czynnej służbie, należących do Armii Polskiej, jak i do Armii Państw Sprzymierzonych oraz jeńców — obywateli obcych.

§ 3. Spis przeprowadzony będzie według formularzy i instrukcyj wydanych przez Główny Urząd Statystyczny, a spis uzupełniający, dla celów administracji szkolnej, według formularzy i instrukcyj wydanych przez Główny Urząd Statystyczny w porozumieniu z Ministrem Oświaty, spis zaś lokalowy w m. st. Warszawie przez Główny Urząd Statystyczny w porozumieniu z Zarządzeniem Miejskim m. st. Warszawy.

§ 4. Osoby podlegające spisowi są obowiązane do złożenia przed organami spisowymi zeznań w zakresie objętym urzędowymi formularzami, jak również do okazania na żądanie tych organów dokumentów, niezbędnych do sprawdzenia ich zeznań.

Nadto mają obowiązek złożenia zeznań:

a) właściciel i zarządca nieruchomości lub innych pomieszczeń zamieszkałych —

co do osób zamieszkałych lub obecnych w tej nieruchomości lub pomieszczeniu;

b) osoba zajmująca lub wynajmująca na swoje imię mieszkanie, głowa gospodarstwa domowego oraz domownicy — co do osób zamieszkałych lub obecnych w danym mieszkaniu.

Zeznania mają być składane ustnie przez udzielenie odpowiedzi na pytania organów spisowych.

§ 5. Zeznania winny być zgodne z prawdą, ścisłe i zupełne.

§ 6. Władzami spisowymi na całym obszarze Rzeczypospolitej są władze powiatowe administracji ogólnej.

W miastach Warszawie, Łodzi, Poznaniu, Krakowie i Gdańsku władzami spisowymi są zarządy miejskie.

Władze spisowe przeprowadzają spis pod nadzorem wojewodów, którzy powołają dla prowadzenia prac spisowych wojewódzkich komisarzy spisowych.

Wyjątek stanowią zarządy miast Warszawy i Łodzi, które przeprowadzają spis pod bezpośrednim nadzorem Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 7. Władze spisowe podziela podległe sobie tereny na okręgi spisowe oraz powołają komisarzy spisowych do przeprowadzenia spisu i doręczają im urzędowe legitymacje.

Wszyscy komisarze spisowi w czasie wykonywania czynności spisowych stoją pod ochroną prawną, przysługującą urzędnikom państwowym.

Komisarze spisowi pełnią swe funkcje honorowo.

Jeżeli komisarzami spisowymi są nauczyciele lub funkcjonariusze w czynnej służbie państwowej lub samorządowej, władze przełożone są obowiązane udzielić im urlopu na

czas konieczny do wykonania czynności spisowych

W budynkach wojskowych spis ludności cywilnej przeprowadzony będzie przez komisarzy spisowych mianowanych przez miejscową komendę garnizonu w porozumieniu z miejscową władzą spisową.

W więzieniach, aresztach i innych miejscach odosobnienia spis przeprowadzony będzie przez władze spisowe w porozumieniu z władzami bezpieczeństwa publicznego.

§ 8. Koszty druku i rozesłania formularzy spisowych, jak również inne koszty związane z przeprowadzeniem spisu, prócz wydatków wymienionych w § 9 niniejszego rozporządzenia, ponosi Skarb Państwa.

§ 9. Zarządy gminne obowiązane są współdziałać z władzą spisową i organami spisowymi przy przeprowadzaniu spisu, a w szczególności dostarczyć komisarzom spisowym urzędowej asysty (pracowników gminnych, członków zarządów, sołtysów, podsółtysów), urzędowego lokalu z niezbędnymi materiałami biurowymi, dostarczyć w razie potrzeby podwódek dla komisarzy spisowych i w ogóle spełniać wszystkie czynności wskazane instrukcjami spisowymi, pokrywając ewentualne koszty stąd wynikłe.

§ 10. Prace przygotowawcze do spisu, organizacja przeprowadzenia i opracowania spisu wykonane zostaną przez Główny Urząd Statystyczny.

Dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego wyznaczony spośród pracowników urzędu Generalnego Komisarza Spisowego i zastępcę Generalnego Komisarza Spisowego.

§ 11. Kto umyślnie lub z niedbałstwa składa zeznania nieprawdziwe lub niekompletne, uchyli się od złożenia zeznań, wzbrania się wpuścić organa spisowe do mieszkania czy budynku lub w inny sposób przeszkadza organom spisowym w wykonywaniu ich czynności, wywiera wpływ na inne osoby w kierunku uchylenia się od złożenia zeznań albo złożenia zeznań nieprawdziwych lub w sposób sprzeczny z przepisami — podlega karze grzywny do złotych trzech tysięcy z zamianą w razie niemożności jej uiszczenia na karę aresztu do jednego miesiąca.

Do orzekania o powyższych wykroczeniach właściwe są władze administracyjne.

§ 12. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej, Ministrem Ziem Odzyskanych i Ministrem Oświaty oraz w miarę potrzeby w porozumieniu z innymi ministrami.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Oświaty:

Czesław Wycech

37

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 grudnia 1945 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu, Żeglugi i Handlu Zagranicznego oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o uchyleniu taryfy celnej wywozowej.

Na podstawie art. 13 ust. 5 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyła się moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych, o ustanowieniu taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 873) wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Przemysłu:

Hilary Minc

Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:

Stefan Jedrychowski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Stanisław Mikołajczyk